

at det er kjendeligt, at der er Feil ved dem, der deels ere arvelige, deels komme ind ved voldsomt Brug. Det er netop voldsomt Brug, der betinger den engelske Fuldblodsdingst, som saadan. Naar Avendelsen ikke svarer til den Form, den engang har antaget; ophører den at være engelsk Fuldblodsdingst. Hvad det angaaer, at Staten skulde bidrage til at udvikle et engelsk Fuldblodsstod, da er det rigtig nok min faste Mening, at dette vilde være meget uheldigt, thi Stemningen derfor er ikke tilstede. Jeg indrømmer, at der er flere, der have særdeles Interesse for Fuldblood, og at det i flere Henseender kunde være gavnligt, at der ogsaa kom den Slags Heste her i Landet, men jeg troer, det vil komme af sig selv, eftersom det meer eller mindre bliver anerkjendt, om og hvorvidt den ene eller anden Race vil betale sig og være ønskelig at fremme.

Ordføreren: I den denne Forhandling sluttes, maa jeg tillade mig at udtale her, ligesom vi have gjort i Betænkningen, en Tak til den høitærede Minister, fordi han har paa-tænkt at ubstationere 20 Hingste i Landet, hvilke han foreslaaer at holde ved Stamstutteriet. Vi have ved at overveie, hvorvidt Stamstutteriet skulde bestaae eller ikke, naturligtvis væsentligt taget Hensyn til dets Betydning for Hesteavlens i Landet. Jeg kan ikke see, hvad Betydning det egentlig kan have, naar det ikke paa en eller anden Maade sættes i Forbindelse med et Landstutteri. Det er vel saa, at man ikke nødvendigt behøvede at opstalde Hingste; det kunde vel tænkes, at Hingstene kunde afhændes med Betingelser, eller paa anden Maade søges fordeelte omkring i Landet, men under en eller anden Form maa Stamstutteriet staae i Forbindelse med et Landstutteri, hvis det skal have nogen Betydning for Landets Hesteavl i Fremtiden. Det er vel sandt, at Stamstutteriet ved efterhaanden at sælge de Føl og Plage o. s. v., som der ingen Brug høves for, vil bringe bedre Heste ud i Landet; men naar man betænker, hvor lille Stamstutteriet skal være, og hvor langt der er til, at man kan sige, at man kan tiltrække en Mængde dygtige Hingste, troer jeg, at det er nødvendigt, at der holdes sammen ved Stutteriet i de nærmeste Aaringer paa de

Hingste, som maatte vise sig at være gode for Hesteavlens i Landet, og at der ubstationeres Hingste. Jeg kan ikke Andet end gjentagende udtale Udvalgets Tak til den høitærede Minister for dette Forslag og tilføie, at det er det, som i en meget væsentlig Grad har bestemt os til at holde paa Stamstutteriet.

Thalbitzer: Naar jeg ved Indstillingerne til § 9 har sluttet mig til Udvalgets øvrige Medlemmer, maa jeg forvare mig imod, at jeg derved skulde have forladt min tidligere udtalte Anskuelse om Yorkshireracens Fortrin. Det er endnu min Mening, at denne Race, efter hvad der er kommet til min Kundskab, har stiftet megen Gavn, og jeg troer ogsaa, at den endnu vil kunne stifte megen Gavn i Landet; men sjøndt flere have sluttet sig til min Anskuelse, mærker jeg vel, at vi baade her i Thinget og udenfor samme ere i Minoritet, og jeg troer derfor, at det vil være rigtigt, at man ikke splitter sig ad. Naar man vil opnaae et godt Diemed og godt Resultat, og man mærker, at en stor Deel er af en anden Anskuelse — og jeg erkjender, at der blandt dem, der have en fra min forskjellig Mening, findes Mange, der ere bedre Hestekjendere end jeg — saa skal man ikke holde fast ved sin individuelle Mening, om der ogsaa kan være Meget, der taler for den. Jeg har derfor tilligemed Udvalgets øvrige Medlemmer fortrinsviis indstillet, at man skal saavidt muligt søge at faae den gamle frederiks-borgske Race opsriffet. Jeg har i den seneste Tid haft den glædelige Erfaring, at der findes ikke saa faa Individier, der afgive en god Grund til at bygge paa, naar man vil have denne Race opsriffet. Jeg havde ikke troet, at den var tiltagen saameget, som den er, men jeg maa til Ære for den afbøde Landstutimester sige, at den virkelig i de senere Aar har udviklet sig ikke ubetydeligt. Det er ingenlunde min Mening, at man skal kaste Yorkshireracen bort paa eengang, og det vil jo heller ikke blive Tilfældet, da de bedste Hingste af denne Race blive tagne ud og saaledes fortrinsviis kunne komme de Egne tilgode, der vide at sætte Pris derpaa. At vi have opgivet den engelske Fuldblodsrace som ikke for Tiden ganske hensigtsmæssig, og derimod ville søge at afløse den med arabisk